

Ζωή Θωμαΐδου

Μια φορά ήταν ένα κορίτσι η Ανθούλα που ήταν ορφανούλα και είχε πολλά μαργαριτάρια. Μια μέρα την είδε ο Σολωμός και τη λυπήθηκε. Της είπε να πάει στο σπίτι του. Η Ανθούλα που δεν είχε καμία άλλη ελπίδα σ' αυτόν τον κόσμο, πήγε να μείνει μαζί του.

Δέσποινα Παπανικολάου

-Ανθούλα είμαι ο Σολωμός, της είπε και εδάκρυσε. Έχω την ελπίδα ότι με αγάπησες και σου δωρίζω μαργαριτάρια!

Κατερίνα Μητράγκα

Μια φορά η Ανθούσα αγάπησε τον Σολωμό και δάκρυσε. Της άρεσαν τα μαργαριτάρια και είχε την ελπίδα να της τα χαρίσει. Τέλος.

Ειρήνη Ζαχαράκη

Η Ανθούλα αγαπούσε πολύ τη μητέρα της και ήταν πάντα κοντά της. Μια μέρα όμως, έχασε τη μητέρα της και έμεινε ορφανούλα. Η μητέρα της της έλεγε ότι ήθελε το καλό της. Και η Ανθούλα είχε αυτήν την ελπίδα: ότι όλα θα πάνε καλά. Ο Σολωμός που ήταν μεγάλος βασιλιάς, τη ζήτησε και ήθελε να την κάνει γυναίκα του. Για να την πείσει, της έδωσε πολλά πολλά μαργαριτάρια! Αυτήν στο τέλος τον παντρεύτηκε και ζήσαν ευτυχισμένοι.

Σοφία Θωμαΐδου

Ο Σολωμός αγαπούσε πολύ την Ανθούσα και ήθελε να την παντρευτεί. Για δώρο της πήρε ένα κολιέ με μαργαριτάρια. Της έγραψε κι ένα γράμμα, στο οποίο έλεγε: "Η ελπίδα μου είναι να παντρευτούμε". Η Ανθούσα αφού το διάβασε, συγκινήθηκε και εδάκρυσε.